

for saa vidt er der jo intet dertil at sige. Særlig iøjnefaldende er den Forbedring, de yngre Kontorfunktionærer have faaet i deres Lønning, og den skal være dem vel undt, men de ældre faa ikke synderlig Lønningsforhøjelse, ja enkeltes Indtægt bliver endog saa formindsket ved Forslaget. Det vilde dog unægtelig være heldigt, om der her kunde komme en Gagetilvækst efter Tjenestetid. Det vilde ogsaa medføre det for Uddannelsens Alsidighed heldige, at Kontorfunktionærerne derved kunde komme til at gøre Tjeneste snart paa et og snart paa et andet Kontor. I alt for høj Grad synes Lønningerne at bero paa, hvem man tilfældig sidder i Kontor sammen med, og er der nu kommet mange ind samtidig paa Kontoret, saa er dette Arrangement jo kun daarligt. Den Regulering, der her tilsigtes ved Forslaget, bliver først effektiv om 8—10 Aar, men det er jo dog de nuværende Kontorfunktionærer, som lide under de lidet normale Forhold, som Motiverne gøre gældende ere til Stede. Jeg henstiller derfor til det ærede Udvalg og Ministeren, om de ikke ved forenede Kræfter ville søge at naa til en Løsning noget bedre end den foreslaaede. Ved et løst Skøn forekommer det mig ikke, at en Ordning af den nævnte Art i saa høj Grad vilde forhøje Udgifterne for Staten, at dette vilde faa nogen Betydning i Sammenligning med Totalsummen.

Ogsaa mig forekommer det heldigt, om der i Tolddetaten var lige som i Postetaten og Telegraf- og Jernbaneetaten indrettet en Fagprøve, hvorved de privat antagne unge Mennesker kunde godtgøre deres Kvalifikationer til endelig Virksomhed i Tolddetaten. De første Aar vilde da være Prøve- eller Læreaar. I Forslagets Motiver nævnes, at Kontorfunktionærerne have ønsket Statsansættelse, men det er dog, saa vidt jeg ved, ikke korrekt, naar der overfor dette Krav staar, at det kan have sine Mangler at give 250—300 Mennesker fra 17 Aars Alderen og op efter Statsansættelse. Det er ikke korrekt, idet der nemlig, saa vidt jeg ved, kun er andraget om Statsansættelse for 200 Mennesker, men der er dog Forskel paa 200 Mennesker og saa paa et Antal, der ligger mellem 250 og 300. Imidlertid kan en saa omfattende Statsansættelse ikke ventes gennemført, men jeg henstiller, om ikke Statsansættelsen for ældre knyttet f. Eks. til Virksomheden som Fuldmægtig var noget, der kunde opnaas. — § 6 indeholder Pensionsbestemmelser, som jo ere af

væsentlig Betydning for en stor Del af Funktionærerne ved Etaten, men der er her at bemærke, at en hel Del af Kontorfunktionærernes Gage er ansat lavt, fordi de ved Siden af Gagen have uvisse Indtægter. Disse Indtægter erhverve de ved Arbejde uden for Kontortiden, medens andre have udelukkende faste Indtægter, og disse erhverves ved Arbejde inden for Kontortiden. Kontortiden andrager, oplyses i Motiverne, et Timetal, der veksler efter Aarstiden, vel ogsaa efter de forskellige Kontorer, mellem 9 og 13 Timer. Men Funktionærer med uvisse Indtægter faa kun Pension af den lave, faste Gage, og her bliver det altsaa i høj Grad uheldigt for disse Mænd, at de have deres Indtægter paa denne Maade. Jeg henleder saaledes Opmærksomheden paa, om Retfærdigheden ikke byder, at der her kunde være noget at rette, og at man hist og her satte Lønningen noget op over det foreslaaede. Jeg nævner, at der i Bemærkningerne til Forslaget Tillæg A. Sp. 3277 er anført en Mand, som er Landbrugskandidat, og hvis Løn man formindsker med 25 Kr., samtidig paalægger man ham en Afgift til Enkeforsørgelse paa 55 Kr. Man formindsker saaledes Indtægten med 80 Kr. aarlig, men over for en Aarsindtægt, der er saa lav som den, denne 54aarige Mand har, er dette ikke betydningsløst. Jeg henleder saavel den ærede Ministers som Udvalgets Opmærksomhed paa saadanne Tilfælde. Det vil sikkert vække almindelig Tilfredshed, at Kontorpersonalet efter Forslaget kan tage en Tjenestetid ud over de første 10 Aar med ved Anciennitetsberegning, naar de gaa over i Toldassistenternes Stilling. Hvorfor dette Tillæg er begrænset til en Alder af 27 Aar, da der alligevel for Folk med 10 Aars Anciennitet ikke kan være Tale om en Alder under 26 Aar, forstaar jeg ikke ret. Men det er en Forbedring af dette Forhold, der sikkert vil vække almindelig Tilfredshed. — Ogsaa Bestemmelsen i § 7 om halv Gage i Tiden, de aftjene deres Værnepligt, er jo af stor Betydning, men det bøder ikke paa det Forhold, der for Tiden er til Stede, at en Snes Funktionærer ere ude af fast Virksomhed og ikke kunne komme der ind igen.

Det foreliggende Forslag byder altsaa paa flere Punkter væsentlige Forbedringer, som man kun kan være taknemmelig for, men da det, som sagt, neppe vil koste synderligt at give det en om ikke helt ud, saa dog for alle Parter